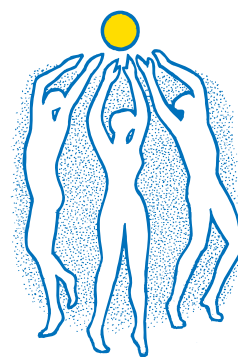

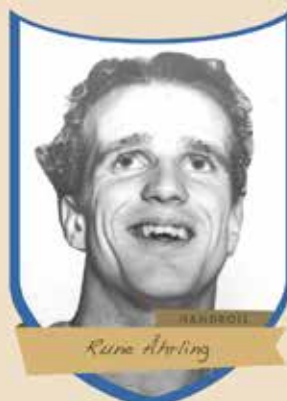
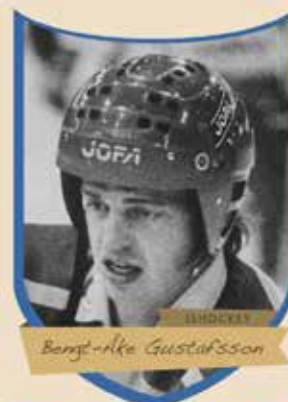
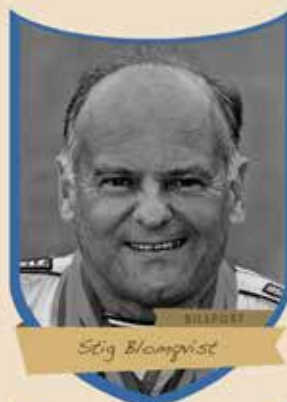
Idrottsarvet

Nr 59 - Årgång 31 - 2016

ÖREBRO LÄNS IDROTTSHISTORISKA SÄLLSKAP

WALL of FAME

Wall of Fame

Med syftet att beskriva särskilt framträdande idrottare genom tiderna i länet skapades Örebro läns idrotts Wall of Fame år 2016. Huvudansvarig är Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap i samverkan med Örebro läns Idrottsförbund.

Aktiviteterna genomförs med stöd av Adolf Lindgrens stiftelse.

Startelvan

I ett första skede har under hösten 2015, genom juryn, tagits ut en ”startelva” av elva särskilt framträdande idrottare från vårt län. Idrottarna representerar kvinnor och män i olika idrotter och tidsepoker. Fortsatt kommer idrottare att tas ut till Wall of Fame.

Kriterier

Till Wall of Fame kan framträdande idrottsaktiva, kvinnor och män, från Örebro Län utses, inom ramen för Riksidrottsförbundets olika idrotter.

Idrottaren ska;

- ha avslutat sin aktiva karriär
- ha representerat förening(ar) i länet
- vara internationellt meriterad
- vara känd för allmänheten

Jury

Följande jury har tagit ut startelvan, utsedd av Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskaps styrelse; Kjell Sunesson, ordf/ÖLIS, Henrik Brändh/NA, Mats Dahlberg/SR, S-G Gustafson/ÖLIF, Hans Jonson/NA fd sportchef, Bernt Larsson/NA fd fotofchef, Jan Mustell/ÖLIF och Charlotta Stenheim/ÖLIF.

Utställningar

Vi har producerat en skärmutställning där de elva uttagna aktiva presenteras. Denna finns i en upplaga stationärt i vår utställningslokal på Föreningarnas Hus. Men också i en mobil form så att utställningen Wall of Fame kan visas på lämpliga platser över hela länet.

Du finner i detta specialnummer av Idrottsarvet en presentation av de uttagna första elva utövarna. Det sker i artiklar skrivna av Henrik Brändh, Mats Dahlberg, Dixie Ericson, Hans Jonson och Krister Linnér. Foton har tagits fram med stöd av Bernt Larsson. Vi vill rikta ett särskilt tack för detta värdefulla och professionella arbete.

Trevlig läsning!

Reignar Johansson
Museiansvarig

Vi tackar våra sponsorer:

Anticimex AB	Länsförsäkringar Bergslagen	SISU
Arbesko AB	Länsgården Fastigheter AB	ÖBO
ICA Parken-City-Eko	Puts och Tegel i Örebro AB	Örebro läns Idrottsförbund
Röhnisch Sportswear AB	Presenning & Kapell	

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap
Slottgatan 13 A, 703 61 Örebro.
Telefon: 019-25 47 07

Hemsida: www.olis.nu
E-post: idotshistoriska@telia.com
Bankgiro: 5495-3039
Organisationsnummer: 875001-4972

Ledaren

Premiärelva på Wall of Fame

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap presenterar stolt en idrottshistorisk satsning med bäring på framtiden. Vi lyfter upp elva ess bland länets allra förnämsta idrottare genom tiderna i helprofil på vår egen Wall of Fame. Som ska bli ett stående inslag i ÖLIS verksamhet.

Denna elva har valts ut i en noggrann juryprocess där medlemmar från ÖLIS och representanter från medierna och idrottsrörelsen samverkat. Och som i sin tur har föregåtts av ett tålmodigt preciserande av urvalskriterier och ett förankrande i idrottsrörelsen. Själva begreppet Wall of Fame var också föremål för debatt: Gick det att hitta någon motsvarighet på svenska? Men fördelen med begreppet framstod allt klarare under arbetets gång: Det är väl etablerat och tydligt för den stora publiken.

Wall of Fame-idén har lockat fram det bästa hos ÖLIS. En dynamik där arbetsglädje, bra planering, ett brett kunnande och noggrannhet firat triumfer. Här har vi kunnat bygga vidare på den kunskapsbank som skapats av våra egna utställningar, Idrottsarvets artikelskatt, nestorn Gunnar Åslunds historieskrivning och Bernt Larssons bilder och bildkunnande. Lägg därtill att juryn har en svårslagen journalistisk kompetens som kommit väl till pass.

I ÖLIS är vi mycket medvetna om att utan föremål, dokumentation, bilder och skrivna texter kan vi inte föra vidare viktiga idrottshistoriska kunskaper till eftervärlden. Glömskan vilar aldrig. Sakta bleknar minnet av stora idrottare, fantastiska matcher och stora tävlingar bort.

Detta nummer av Idrottsarvet ägnas åt vår fantastiska elva. Idrottarna där har presterat på absolut toppnivå i sin idrott. De har glatt sina fans och sin publik. Ibland både den nationella och internationella publiken. De har inspirerat många unga att börja idrotta. De har varit förebilder när det gäller träningsflit, uppträdande och skötsamhet. Representanter för en idrottskultur med måttfulla och sunda värderingar som vi kan vara stolta över.

De påminner oss också om att idrott är skönhet, gemenskap – och glädje.

Dixie Ericson

ÖLIS tidning nr 59

Tryck: Trio Tryck AB

Tidningsredaktion: Dixie Ericson, redaktör, Thomas Eklund, Bernt Larsson

Layout: Karin Lidner (karin@lidner.se)

Agneta Andersson

Vinnarskallen. Vår medaljmässigt största olympier på damsidan.

En olympier med idrottslig tyngd och hög kändisfaktor. Guld-Agneta har erövat 3 guld, 2 silver och 2 brons i mjölksyrastålbad i fem olympiader. I Seoul 1988 var hon svensk fanbärare.

Agneta är Sveriges mest framgångsrika kvinnliga olympier genom tiderna. Så kommer det säkert att förbli under överskådlig tid.

I hennes andra Olympiad, Los Angeles 1984, bar talang och alla målmedvetna träningstimmar frukt.

– Jag paddlade hem segern i K-1 och vi vann i K-2 och tog ett silver i K-4.

Hon har beskrivit upplevelsen att bestiga prispallen som en stund av lättnad som övergår i ett stort lyckorus. Lättnad därför att det allt överskuggande målet är nått.

Det tredje guld erövat i K-2 tillsammans med Susanne Gunnarsson i Atalanta 1996 är en bedrift på flera plan. Agneta och Susanne hade från att ha varit kompisar utvecklat en stark antipati som kvällspressen frossade i.

– Vi var två oerhört målmedvetna tjejer med mycket starka viljor, det var inte så konstigt om det skar sig i relationen ibland. Men vi ville verkligen vinna båda två.

Lägg där till ett brons i K-4 samma OS. Agneta och Susanne tilldelades 1996 Svenska Dagbladets bragdguld för årets bästa svenska idrottsprestation.

Året därpå, 1997, fick Agneta motta Victoriastipendiet. Hon tillhör också det fåtal svenskar som livs levande måste förhålla sig till sig själv som staty. År 2009 invigdes den norska konstnären Unni Brekkes porträttliga bronsstaty vid Näset i Karlskoga. En hyllning från kommunen.

– En stor ära. Jag är mycket stolt över det. Jag vet vilken bild som konstnären använt som inspiration. Jag minns precis hur det kändes i det ögonblicket när bilden togs. Det är mycket bra gjort att få med det i en bronsstaty.

Konst och verklighet sammanfaller. Agneta verkar vältränad och är lika laddad med energi som statyn.

Agneta tränar inte oväntat fortfarande men hon har långsamt trappat ner sin stenhårda träning från den aktiva tiden. Nyligen köpte hon en ny tävlingskanot. Kanot är en del av hennes existens.

– Det var en kompis som lockade mig att börja med sporten. Så det kom inte hemifrån.

Bofors KK är säkert tacksam. Och man kan förundras över slumpens lek.

Dixie Ericson

Orvar Bergmark

Gentlemannen. Världsback i fotboll och Örebros största idrottsambassadör.

VM-finalen mot Brasilien 1958 rankar Orvar Bergmark som sitt största och roligaste fotbollsminne i en karriär utan motstycke.

Han ställdes då mot Pelé, den kanske största fotbollslegendaren av alla.

– Trots att vi förlorade slår den dagen allt annat som jag upplevt inom idrotten. Hela svenska folket levde med oss då och det var en fantastisk känsla, har Orvar berättat.

Orvar utsågs efter VM till världens bästa högerback. Han medgav att de svenska spelarna var nöjda med att bara ha nått finalen.

– Vi spelade utan den rätta skärpan och markerade lite tokigt. Men att få stryk av spelare som Pelé, Garrincha, Vava och Zagallo gick lätt att komma över, tyckte Orvar.

Föga anade Orvar vad framtiden bar i sitt sköte när en blyg och fräknig 16-åring steg av Norrlandståget på Örebro Central den 20 augusti 1947 i sällskap med mamma och två systrar.

Han fick arbete i ett bageri och gjorde allsvensk debut 1949 mot IFK Göteborg.

– Vi fick stryk med 2-0. Jag fick en smäll på höften och kom inte ur sängen morgonen därpå. Det blev ett jäkla liv på bageriet, minns Orvar.

Han inledde fotbollskarriären som center men legendariske tränaren "Pära" Kaufeldt gjorde om honom till back 1951. Samma år debuterade Orvar i landslaget. 0-0 mot Spanien.

Som försvarare stod han för trygghet med ett långt ben som, nästan alltid, nådde bollen.

Bland många minnen plockar Orvar gärna fram en höjdarvecka 1969:

Söndag: ÖSK slog Kristianstad med 5-0 i allsvenskt kval.

Onsdag: Sverige slog Belgien med 2-0 i VM-kval.

Lördag: ÖSK gick upp i allsvenskan efter 2-1 mot Luleå på Råsunda.

Söndag: Sverige slog Danmark med 2-0 i Köpenhamn.

1965 spelade Orvar sin sista landskamp, 5-0 borta mot Cypern i VM-kval. Det året gjorde han också sin tionde och sista allsvenska säsong i ÖSK.

Orvar gick direkt som aktiv till jobbet som förbundskapten. Han ledde landslaget i 50 landskamper och förde Sverige till VM-slutspelet i Mexiko 1968.

Bandy var ändå sporten i hans hjärta. Orvar var hopplöst förälskad i leken med det lackröda nysstanet. Han fick som spelare uppleva ÖSK:s fantastiska 50-tal med sex SM-finaler och tre guld.

– Ingen idrott har den tekniken, farten och fläkten, menade han.

– Som grabb minns jag upplevelsen att leta efter is på höstarna, hitta en plätt och åka ut på den. Den känslan önskar jag dagens ungdom med konstis.

Orvar hade en utstrålning och integritet som gick hem i alla läger. Hans personlighet sammanfattas kanske bäst av nära vännen och fotbollskompisen Olle "Totten" Gustavsson:

– Glimten i ögat, vänligheten och ärligheten. Som idrottsman var han tjurig, enviss med vinnarskalle.

1978 drabbades Orvar av Parkinson, en sjukdom som han fick kämpa mot till sin död 2004, 73 år gammal.

Hans Jonson

Stig Blomqvist

Mäster. Svårslagen rattvirtuos i rallyskogen.

Stig Blomqvist är inte de stora ordens man. När han öppnar munnen kommer det ofta något närkingskt knastrande i stil med “de ä bara att gasa på”.

Medan många andra idrottsmän snackar låter Stig resultatet och gaspedalen tala. Det där med att framhäva sig själv har liksom aldrig varit hans grej. Ändå är Stig en ikon i motorsportkretsar världen över. Det är inte för inte som han fått smeknamnet *Mäster*.

– Jag kunde, och kan fortfarande, kliva in i vilken bil som helst och ha full kontroll efter några testrundor. Det är få förunnat, säger han.

Stig har en medfödd bilkontroll men så fick han också känna på bilratten för första gången som treåring när han stod i farbror Folke Blomqvists knä och styrde en Fiat 600. Att pappa Lennart var bilskollärare gjorde förstås inte saken sämre. Redan i rallydebuten i Storfors 1964 blev Stig tvåa, med pappa Lennart som kartläsare. Sen har det rullat på i över 50 år.

69 år gammal vann Stig i november 2015, för första gången, det klassiska Safarirallyt som brukar benämnas som världens tuffaste rallytävling. Den korta nyhetsartikeln på na.se delades över 3500 gånger och blev - som det numera heter i den digitala världen - en viral succé trots att Stig inte ens uttalade sig om sin seger. Förmodligen tyckte han inte att det var så mycket att orda om.

Världsmästare

Stig vann Svenska rallyt hela sju gånger på 40 starter och höjdpunkten i karriären är givetvis VM-guldet 1984 som försteförare hos Audi. Stig tog fem segrar det året och hade redan avgjort VM när två tävlingar återstod. Endast två svenska förare har lyckats lägga beslag på världsmästartiteln, Björn Waldegård var den förste 1979.

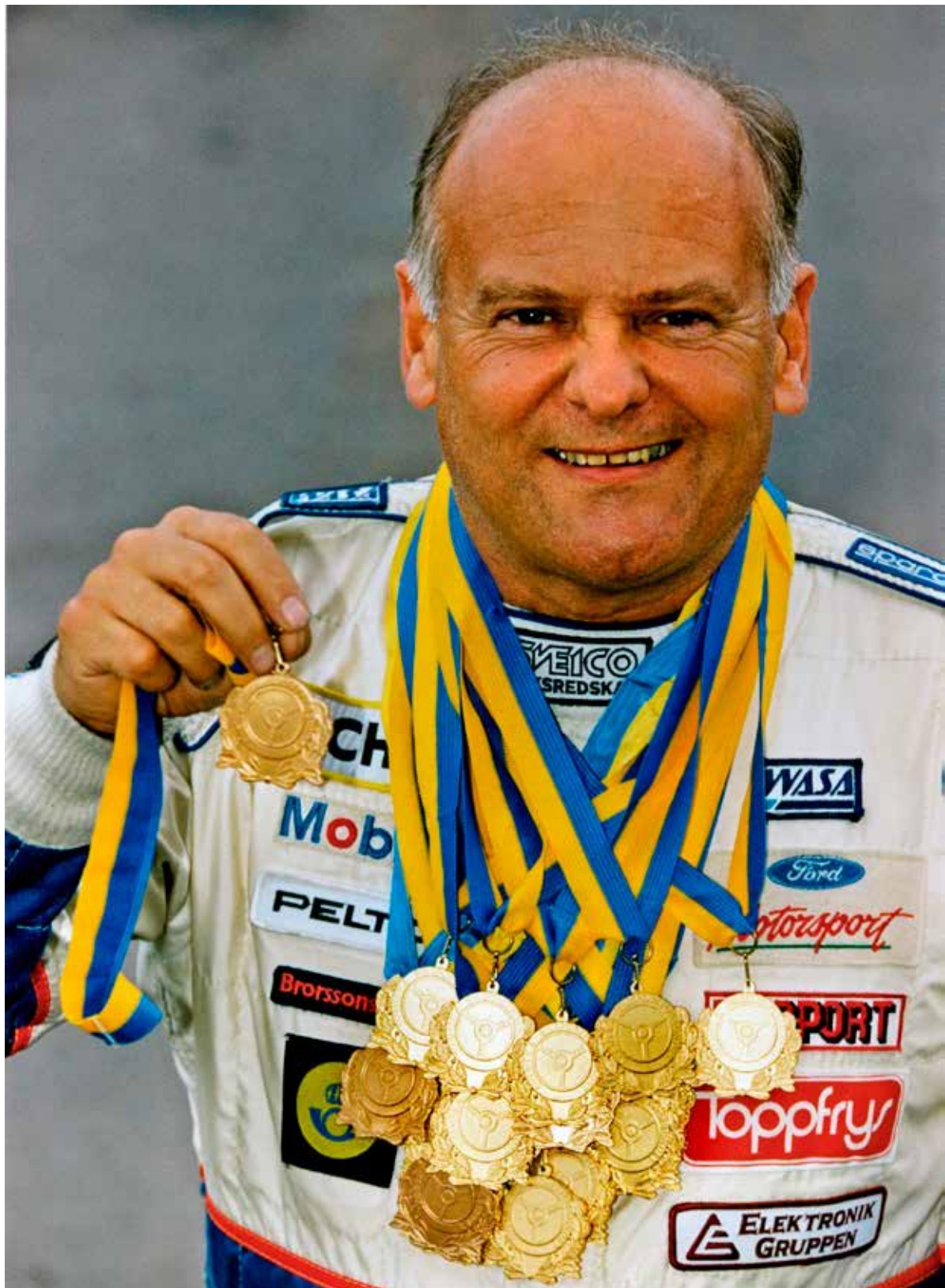
Det var packat med folk på Stortorget, och julhandeln stannade upp, när folk gick man ur huse för att gratulera stadens världsmästare på fyra hjul. Stig åkte kortege genom Örebro ackompanjerad av marschmusik och bilarna fick köra med millimeterprecision för att komma fram utan att köra på någon. En baggis för Stig Blomqvist om han fått bravera med sina världsmästartalanger.

Lennart Hyland intervjuade Stig och rattvirtuos-en fick den här gången använda sina flinka händer till att skriva autografer i massor upptryckt mot en rallybil.

Landshövding Elvy Olsson gav bilkungen en rejäl kram och sammanfattade globetrotern Blomqvists popularitet kanske allra bäst:

– Kära Stig, vad roligt att du är här och det är ingen diva som kommer hem till oss.

Henrik Brändh

Bengt-Åke Gustafsson

Ryssdödaren. Tre kronors kaptan när Sovjets röda maskin detroniserades.

“Det snyggaste och mest avgörande hockeymål som Tre Kronor någonsin gjort!”

Så beskriver TV-sportlegendaren Arne Hegerfors det klassiska 2-2-målet mot Sovjetunionen i Wien 1987 som lade grunden till Sveriges första VM-guld i ishockey på 25 år.

Bengt-Åke Gustafsson var regissören bakom målet.

“Oslagbara” Sovjet hade sin berömda superfemman på isen: Kasatonov och Fetisov som backar, Krutov, Makarov och Larionov som forwards.

De fick se sig uppsnurrade av en division 1-spelare från Bofors IK.

“Bengt-Åke Gustafsson, åh, vad stark han är där igen”, kommenterade Arne Hegerfors i tv när Karlskogasonen fick pucken i mittzonen, drog en motståndare för att sedan - omringad av tre andra supersovjeter - transportera in pucken i motståndarnas zon.

Resten är hockeyhistoria.

Pucken på snöre från Bengt-Åke bakåt till Tommy Albelin, vidare till Håkan Loob, bakom ryggen, vidare till Tomas Sandström, framför mål, och det var kvitterat. Ryskt klapp-klapp-lir fast i svensk tappning.

Kasatonovs förtvivlade ansiktsuttryck sammanfattade allra bäst de de sovjetiska känslorna medan målvakten Belosjejkina kastade både klubban och stöten i frustration. 81 sekunder återstod av matchen. The Big Red Machine hade kapitulerat.

Efter 9-0 på Kanada i sista matchen, och en sen sovjetisk vändning mot Tjeckoslovakien, fick Bengt-Åke lyfta VM-bucklan i Wiener Stadthalle som mästare i gräslig blårutig kavaj.

“Gus” var inte bara lagkapten, han var dessutom poängbäst i det svenska laget med tre mål och åtta assist. Och då fick han ändå inte ens en assist för sitt urstarka förspel till kvitteringsmålet mot Sovjet.

Vid hemkomsten hyllades de svenska hockeyhjältarna storlaget i Kungsträdgården i Stockholm – något som sedan dess blivit en tradition vid svenska lagidrottsbragder – och hemma i Karlskoga väntade nya hyllningar när stadens hockeykung drogs i hästförspänd landå genom stan.

Tre Kronor belönades dessutom med Svenska Dagbladets bragdmedalj.

– Allt är egentligen en fantastisk dröm, kommenterade Bengt-Åke.

Bengt-Åke tog sitt andra VM-guld som spelare 1991 och efter den aktiva karriären, som bland annat kom att innehålla 117 A-landskamper och nio NHL-säsonger med Washington Capitals, skrev han historia som svensk förbundskapten genom att bli förste tränare någonsin att föra ett ishockeylag till både OS- och VM-guld samma år, 2006.

Henrik Brändh

Lena Marie Hagman

Föredömet. Tog raka vägen mot världseliten och blev banbrytare för handikappidrotten.

Lena Marie Hagman har tävlat i två Paralympics. I Seoul 1988 tog hon ett brons. Fyra år senare i Barcelona 1992 erövrade hon två guld, fyra silver och ett brons. Dessutom satte hon tre nya världsrekord. På kuppen fick hon Allehandas guldklocka. Hon fick epitetet OS-drottningen och utsågs till Örebro Simallians affischnamn.

– Det var fantastiskt 1992 i Barcelona. Fullt av folk på läktarna. En folkfest. Jag hade kommit med i landslaget igen 1991. Jag hade fått bra stöd från klubben. Det var en härlig stämning och en bra trupp där vi peppade varandra. Oerhört viktigt. För en handikappidrottare i en individuell sport är nämligen ensamheten regel. Det är svårt att hitta en kunnig tränare och idrottare med liknande handikapp att byta erfarenheter med.

Lena Marie simmade sista sträckan i frisim 4x50 meter medley och såg till att guldet gick till Sverige.

– Men det var nästan ännu härligare att sista dagen vinna 50 meter frisim. Där träffade hon sin blivande man, Tommy Hagman. Hans idrott var sittande volleyboll. Båda är tävlingsmänniskor.

– Att idrotta är att utmana sig själv och se hur långt man kan komma. Som rörelsehindrad har man nytta av att vara tävlingsmänniska för att utmana sig själv att utvecklas lite längre än vad andra tror att man klarar.

Simningen kom tidigt in i hennes liv. Ett medfött ryggmärgsbräck gjorde att hennes föräldrar

tog henne med sig till simträning för handikappade barn.

– Jag har alltid tyckt om att vara i vatten. Det är enklare att röra sig i vatten.

Lena Marie lärde sig snabbt att simma och red också som en form av sjukgymnastik. Och hon började tävla i dressyr. Men ridningen fick stå tillbaka när hon satsade på simningen.

Hon är en viljestark individualist som ofta fått staka ut sig en egen väg och bemästra svårigheter både i livet och bassängen. Med några få ord klargör hon att begreppet ”tävla på lika villkor” har många dimensioner. Precis innan sim-VM 1994 ändrades klassningssystemet för handikappidrottens tävlingsklasser. Det äldre systemet byggde på diagnos, medan det nya innebär en funktionell klassning med många komplicerade gränsdragningar – som dessutom måste ske i praktiken.

Lena Marie avslöjar att hennes motivation tog stryk av oklarheter i den egna klassningen. Hon orkade inte ladda inför Paralympics i Atlanta 1996 trots en förhandsnominering.

Men utan minsta bitterhet eller gnäll. Sakligt och nyanserat. Det verkar vara hennes existentiella grundton.

Efter karriären har Lena Marie med några avbrott verkat både som simtränare och ledare på förbunds nivå under en 15-årsperiod.

Dixie Ericson

Nora-Anna Larsson

Löparundret. Kom från ingenstans och tog Sverige med storm.

På föräldragården Hälltorp i Öskevik, vid stranden av Fåsjön utanför Nora, skapades Sverige första löpardrottning. Dottern Anna Larsson arbetade hemma och på fritiden sprang hon i skogen tillsammans med sin bror. Hon löpte också de fem kilometrerna till skolan.

Året var 1943 när Anna totalt okänd dök upp på Slottsskogsvallen i Göteborg och vann 800 meter på 2.16,6, nytt svenskt rekord.

Hon brukade springa barfota men fick nu låna ett par höjdhopparskor.

– Dom var för stora så det vickade i hälen. Jag lade bomull i tårna, berättade Anna när gamle radiomannen Gunnar Åslund intervjuade henne 1996 under en träff med Örebro läns Idrottshistoriska sällskap.

– Jag hade min bror med mig till Göteborg. Han begrep sig inte på idrott, men höll reda på mig. Vi cyklade till Nora station och tog tåget till Göteborg och tävlingen. Sen tog vi tåget tillbaka och cyklade 15 kilometer hem. Nästa morgon var jag uppe och mjölkade korna, berättade Anna.

Hennes far tyckte inte om att Anna var ute och tävlade.

– Jag skulle arbeta och inte hålla på med det där. Far tyckte också att jag var för lättklädd, att jag sprang nästan naken.

1944 satte hon sitt första världsrekord med 2.15,9 på Zinkendamms IP i Stockholm.

Året efter fick Anna, som första kvinna, springa ärevarv på Stockholms stadion efter nytt världsrekord, 2.13,8. Det var då hon döptes till “Nora-Anna”.

Den kvällen var vikt för Arne Andersson, förste utmanare till Gunder Hägg, som förgäves satsade mot nytt världsrekord på engelska milen.

– Arne vill inte ta mig i hand efteråt. Han stod stel som en pinne när en fotograf bad honom. Då tog jag hans hand, berättade Anna.

Tidningarna frossade i stora rubriker som “Hela Stadions älskling” och “Anna stal Stadionkvällen”.

Annars stod inte damidrotten högt i kurs. Gunder Hägg tyckte det var en styggelse att se kvinnor springa.

40-talister minns säkert när “Nora-Anna” prydde hela omslaget i klassiska idrottstidningen All Sport. En bild som utstrålade skönhet och fart. Hon sprang både ögonfåglande och effektivt.

Inne tidningen skrev legendariske sportjournalisten Henry Eidmark på fem sidor om sitt möte med henne, skogarnas dotter.

Anna Larsson - en världsstjärna, löd rubriken.

Hans Jonson

Anna Lindberg

Perfektionisten. Luftakrobatik under fem raka olympiska spel.

Hon dök upp första gången för den breda allmänheten vid OS i Atlanta 1996 när hon tog sig till final på 3-meterssvikten. Sedan dess har Anna Lindberg dykt upp ungefär vart fjärde år fram till 2012, när en imponerande karriär avslutades vid OS i London. Det skiljer 5.849 dagar mellan dom båda finalerna och närmare 300.000 träningshopp, dom allra flesta under tidiga morgnar på Strandbadet i Karlskoga dit hon t o m hade egen nyckel.

Ett simhopp innebär knappa två sekunder i luften. Det är den tiden man har från att man lämnar svikten, när högsta höjden innan jordens dragningskraft gör allt för att slita kroppen ner mot vattnet i en accelererande hastighet av 9,8 meter i sekunden.

Det är den tid man har på sig att göra sina volter och skruvar och hinna sträcka ut kroppen, inklusive vristerna, innan man bryter i vattenytan.

När Anna tog emot journalisterna ett par dagar före försöken i Atlanta så var hon 14 år. Mycket fokus låg då på mamma Ulrika Knape-Lindberg som tagit både OS-guld och OS-silver. Anna låg tvåa efter både försök och final i Atlanta men slutade åtta.

Med målmedveten träning och en perfektionism som visade sig på många sätt - t ex sättet att ställa badskor, lägga handduken eller formera ryggsäck och maskotar nedanför hopptornet - tog hon steg för steg mot att bli en etablerad världsstjärna. I stort sett hela tiden med mamma Ulrika vid sin sida.

Vid bassängkanten satt Ulrika och studerade varje träningshopp och visade med armen och handen sträckt framför sig hur hoppet varit genom att vinkla handleden. På en direkt fråga om hur många träningshopp som var perfekta under ett år var svaret samma hand. Alltså en handfull...

År 2000 i Sydney slutade Anna Lindberg femma i OS och framtiden så väldigt ljus ut. Det var då hon råkade ut för en cykelolycka, en otäck knäskada 2002, som höll på att ända karriären.

Men med samma envishet som vanligt tog hon sig tillbaka och fanns med i Aten 2004, kanske hennes värsta minne i karriären. Hon var otröstlig efter att ha missat att ta sig vidare från försöken när hon slutade på 19:e plats.

Men det hann bli ytterligare två OS. Och i takt med att åren gick så blev Anna Lindberg just Anna Lindberg och inte Anna Lindberg, Ulrika Knapes och Mathz Lindbergs dotter.

Efter sjätteplatsen vid Peking-OS 2008 tvekade hon om sin framtid. Men efter att ha blivit mamma så bestämde hon sig för en sista satsning mot London 2012 där hon blev tia.

Sjutton år i den absoluta världseliten i en sport, där mäktiga länder som Kina, Ryssland, USA och Kanada satsar hårt, är stort!

Mats Dahlberg

Karin Lindén

Energiknippet. OS-medaljös och frontfigur under Örebrogymnastikens storhetstid.

– Det arbete jag lagt ned på träning under de tio år jag hållit på med tävlandet har jag fått igen tiofalt i form av trevliga minnen, gott kamratskap och i någon form av idrottsliga framgångar.

Det säger Karin Lindén det gyllene året 1952 då hon vinner sitt första individuella SM, blir guldmedaljör i Grupp gymnastik i Helsingfors-OS och föräras både titeln Årets Idrottskvinna och Stockholm-Tidningens guldklocka.

SM-segern beskrev Svenska Dagbladet som ”en triumf för iskalla nerver” och ”skönhet, grace, elegans och behärskning.”

Karin Lindén deltog i tre OS: 1948 i London, 1952 i Helsingfors och 1956 i Melbourne och tog egentligen en medaljplats i alla tre. Men i London – där Sverige kom fyra och där Karin segrade i hopp – delades det bara ut medaljer i själva lagtävlingen.

“Karin Lindberg, Sveriges blonda tonåring korades till olympiadens bästa gymnastikflicka. Kan man tänka sig en mera strålande reklam för det unga Sverige av idag”, skrev den legendariske sportjournalisten Bengt Ahlbom i Stockholms-Tidningen.

Den kvinnliga idrottarens utseende stod ständigt i för den tidens sportjournalister. En del ogillade kvinnoidrotten. En känd sportjournalist störde sig under Helsingfors-OS på kvinnliga ”tupplår”, ”baktunga negerböror” och på ”idrottsfruntimrens pjattande och rultande.”

Karin Lindén har gjort en pionjärinsats för tävlingsgymnastiken och inte minst för Örebrogymnastiken. Hon är född i Kalix men flyttade tidigt till Stockholm. Som tolvåring tränade hon friidrott. Tanig men stark, enligt egen utsago. Men slumpen såg till att löpartalangen sökte sig till gymnastiken. En skolidrottsledare uppmanade henne att börja med gymnastik. Då var hon femton.

Sedan gick det fort. Hon vann skol-DM, var med i SM 1947 och blev samma år uttagen till en landskamp mot Belgien. Det var början till en hel rad landslagsuppdrag och stora succéturnéer med gymnastiklandslaget internationellt. Till Sovjet 1951 som första idrottare från Väst och till USA två gånger.

På hösten 1950 flyttade hon till Örebro för att praktisera som farmaceut. Hon började träna med AGF:s kvinnliga och manliga gymnaster.

Men örebroarna tränade inte tillräckligt hårt, tyckte hon.

– Vad kostar träningen? frågade en ung, skön blond dam härom dagen chefen för Örebro Idrottshus.

– Det blir 125 kronor, här är kvittot varsågod. Det var Karin Lindberg, ett av Sveriges allra främsta olympiska hopp, som ur egen portmonnä, betalade för sina träningstimmar under höstterminen.

Episoden återges i en tidning. Den vittnar om hennes disciplin, viljestyrka och träningsflit.

Dixie Ericson

Ronnie Peterson

Super Swede. Örebro's största idrottsnamn internationellt.

Människor i Amazonas regnskogar, Johannesburgs gruvor och Nordamerikas klippiga berg vet vem han var.

Ronnie Peterson. Eller Superswede kort och gott. Örebro's internationellt mest kända idrottsman.

Ronnie och hans fru Barbro var en del av den svenska 70-talsglamouren, vid sidan av Abba, Björn Borg och Ingemar Stenmark, under en tid när överdrivet mode i form av överdimensionerade skjortkragar och buskiga polisonger dominerade.

Men framför allt var han en racerförare av guds nåde.

I början av karriären körde bagarsonen och hissmontören nästan lika mycket i sidled som framåt. Ingen kunde som Ronnie köra likt en rallyförare med bredsladd genom kurvorna, fast med en F1-bil. Som på Silverstone när han rattade sin Lotus genom Woodcotekurvan med fullt uppställ och fick publiken i extas. Något liknande hade aldrig tidigare skådats. Körstilen var unik och för detta hyllades Ronnie världen över.

Ronnies racingkarriär saknar än i dag motstycke i svensk motorsporthistoria. Mellan åren 1970 till 1978 körde Ronnie 123 formel 1-lopp och vann tio gånger. Han blev VM-tvåa två gånger, 1971 och 1978, men fick aldrig bli världsmästare.

Skriver fick eftersom han 1978 satt fast i ett tråligt kontrakt, som Ronnie säkert själv uttryckt saken på sin släpande närkingska. Ronnie förband sig att stötta stallkompisen Mario Andretti på amerikanens väg mot världsmästartiteln.

Ronnie höll sitt avtal med Lotusstallet även om det hände att han åkte upp jämsides med Andretti ute på banan för att sedan backa tillbaka. Bara för att visa att han minsann kunde köra förbi om han så ville.

Ronnies liv släcktes i ett eldhav på Monza i Italien 1978 och som den internationella superstjärnan han var gjorde han det i direktsändning i tv världen över. Ronnie blev 34 år gammal och hans begravning var den mest uppmärksammade i Örebro någonsin. 5000 personer väntande utanför S:t Nicolai kyrka för att följa stadens store son till den sista vilan på Almby kyrkogård.

2003 blev Ronnie staty i Örebro och samma år vallfärdade 21 000 personer till Örebro för att se en utställning om hans liv och karriär.

Utställningens namn? Super Swede, förstås.

Henrik Brändh

Olle Säaw

Mr Bandy. En liten stor profil på isen under ÖSK:s glansår.

Olle Säaw var sportklubbare in i själen, kanske den lojalaste av dem alla. Han såg sig själv som en hängiven idrottsarbetare,

– Jag tillhörde de sista amatörerna. Vi spelade för klubbtröjan och för glädjen att få vara med, framhöll han.

Olle var nykterist och renlevnadsman och trots sin blygsamma längd (171 centimeter) ett fysiskt praktexemplar.

– Jag tränade alltid hårt och var aldrig skadad som aktiv. Jag höll på med brottning i unga dar. Kände mig stark som en björn. Det var min fysik som gav mig självförtroende, berättade Olle som var ensam om i landet att spela i cykelhjälm som också bars av ryske stjärnan Bobrov, svenskens idol.

När Olle Säaw var som bäst på bandyisen gick han inte att stoppa med justa medel. Men han var alltid ödmjuk.

– Mycket av glansen jag fick som målskytt var en skänk av skickliga lagkamrater som bäddade för mig.

– Men jag kunde åka skridsko, vågade utmana och gick alltid rakt på mål. Jag både skapade och missade massor av chanser, berättade han.

Olle minns med glädje den klassiska ÖSK-kedjan som ograverat fick förtroendet i en landskamp mot Finland under klubbens lysande 50-tal:

“Tjappe” Magnusson, Säaw, Ove Eidhagen, Karl Erik Södergren och “Stockis” Kihlgård. Lirare som lockade 10000 åskådare till Eyravallen. Det känns överkligt för dagens bandyvänner.

Olle Säaw var också med i det landslag som spelade den första VM-matchen mot Sovjet 1957.

– Vi spelade 2-2 och jag gjorde ett mål. Var igenom och fälldes i slutminuten, men vi fick ingen straff, mindes Olle.

Olle gjorde mål i alla sina SM-finaler, utom den sista mot Karlstad Göta 1967. Seger 3-1.

– Är det inte dags att sluta nu, frågade Tage Erlander (statsministern) efteråt. Jag lydde honom. I fotboll var Olle en i laget som brytsäker ytterback.

– Jag visste min begränsning. Gick aldrig över mittlinjen, där var det stopp.

606 matcher, därav 155 i allsvenskan, visar att han alltid var given i startelvan.

När den aktiva karriären var över hoppades Olle på en fortsättning i klubben. Det blev inte som han tänkt sig. Längst in satt taggen kvar så länge han levde.

– Jag sade alltid vad jag tyckte och det fick jag lida för i klubbens innersta kretsar. Jag kunde ha utträttat så mycket mer för ÖSK och då menar jag inte att sälja lotter eller kaffe.

Som pensionär trivdes Olle och frugan Ingegerd (gifta i 65 år) bäst i fritidshuset i Hampetorp nära Vinöfärjan och Hjälmmaren.

– 50-lapparna som jag tjänade på idrotten placerade jag där när kompisarna gick på krogen, berättade han med glimten i ögat.

Hans Jonson

Rune Åhrling

Kanonskytten. Världsklass när ÖSK-handbollen var bäst i landet.

Han utstrålade kraft, optimism och ägde en otrolig segervilja. Rune Åhrling var som ledande målskytt och ledargestalt i landslaget och i Örebro SK en given rubrikernas man under storhetstiden. I mitten av 50-talet var Rune en av världens bästa handbollsspelare med VM-guldet 1958 som höjdpunkten.

När Sverige utklassade Tjeckoslovakien med 22-12 i VM-finalen den 8 mars i Berlin, bidrog Rune till triumfen med fyra mål och blev bäste svenske målskytt under turneringen med 23 fullträffar. Själv höll Rune en landskamp mot Tjeckoslovakien 1956, då han gjorde tolv mål, som sitt livs match. Bronsmatchen i VM 1961, då Sverige slog värdnationen Västtyskland, ansåg han vara den roligaste upplevelsen som spelare. Det slog till och med ut VM-guldet.

Det var härliga idrottstider i Örebro på 50-talet. Det gick lämmeltåg av folk, först till bandy på Eyravallen och sedan till handboll i Idrottshuset. Alla gick på handboll för att se Rune. Han var enorm, ingen annan kunde sätta fart som han. Han var stor och stark och kunde tänja sig i trängda lägen. "Rune-kedjan" med Lindqvist, Åhrling och Bruce var en attraktion i Idrottshuset som hade en snittpublik på över 2 000 åskådare.

1956 vann ÖSK allsvenskan för första gången och han satte skytterekord i högsta serien med 112 mål.

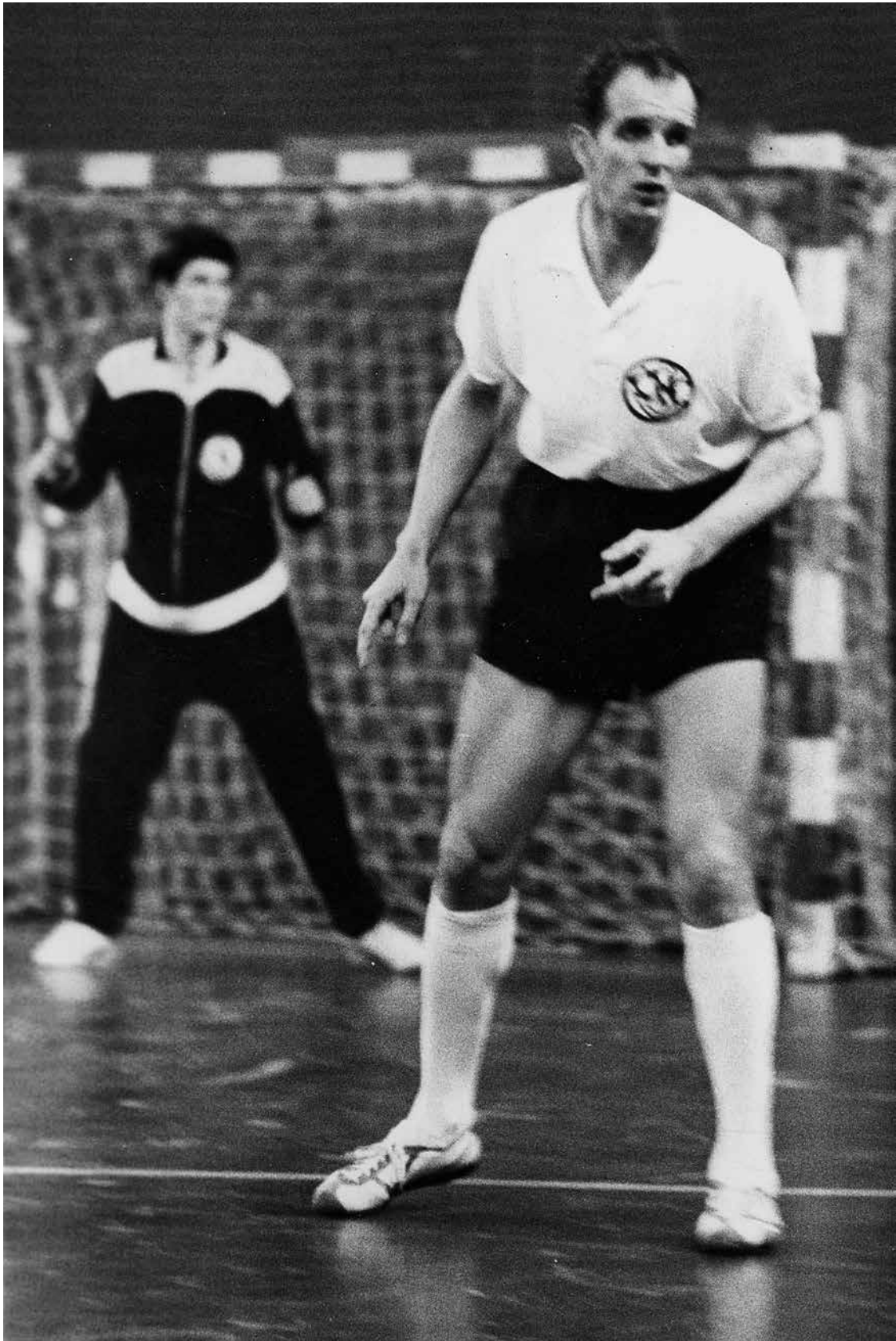
För Rune fanns inga hinder. När han bröt högerarmen i en match så började han omedelbart att träna upp sin vänster. Genom armbrottet missade Rune VM-guldet 1954, men blev motståndarnas skräck i ännu högre grad när han kunde ladda med vänstern också. Rune spelade 57 landskamper. Fyra gånger vann han allsvenska skytteligan. I svartvita tröjan spelade Rune 220 matcher och gjorde 1 045 mål.

Rune föddes i Örebro, men växte upp i Uppsala. Han var duktig friidrottare i yngre år med DM-titlar på korta häcken, i fem- och tiokamp. Han sprang 100 meter på 11,2. Handbollskarriären inleddes i Uppsala IF. Till Örebro kom Rune 1944. Han var 19 år och spelade först för Start. Två år senare gick han över till ÖSK som var på väg att bygga det storlag som tog tre allsvenska seriesegrar och ett ute-SM under det glada 50-talet.

1948 tog ÖSK steget upp i högsta serien efter kvalseger över Sandviken. Andra allsvenska segern säkrades efter en oförglömlig avslutningsmatch i Idrottshuset 1957. Rune var i kanonform och satte individuellt allsvenskt målrekord med 17 fullträffar. ÖSK vann med 34-15 och tog guldet. 1962 åkte ÖSK ur allsvenskan. Rune var 36 år men still going strong som trea i skytteligan. Det var början till slutet för ÖSK-handbollen som sedan lades ner.

Rune tyckte själv att han var född till handbollsspelare. Men han var ingen artist eller elegant. Han levde på sin fysik, snabbhet och skottstyrka.

Krister Linnér

Höstens caféträffar

Maria Larsson

Onsdag den 2 september

Frälsningsarméns lokaler

Vår nyutnämnde landshövding Maria Larsson var dagens gäst. Maria växte upp i ett idrottsintresserat hem i Småland och var aktiv i ungdomsåren inom främst simning och skidor.

Efter ett mångårigt politiskt engagemang, med en tid i regeringen som folkhälsominister, erbjöds Maria landshövdingeposten i Örebro län. Unikt är länets fina slott vilket Maria önskar göra mer tillgängligt för invånarna och allmänheten. Redan har Maria hunnit bekanta sig med vårt läns fina miljö och friluftsområden med en särskild känsla för Tiveden.

Väl påläst om vårt läns idrott gav landshövdingen sin personliga bild av framträdande idrottspersonligheter i länet vilket var intressant och uppskattat. Maria Larsson gjorde ett mycket positivt framträdande vid caféträffen och önskades lycka till i sin kommande landshövdingsutövning.

Anette Karhu samt Kristin och Marie

Hammarström

Onsdag den 7 oktober

Frälsningsarméns lokaler

Anette Karhu och tvillingarna Kristin och Marie Hammarström med landslagsmeriter var gästtrion som intervjuades av Göran Gunnarsson.

Anette är den första kvinnliga ordföranden i Örebro Läns Fotbollförbund. En utmaning för förbundet är att säkra återväxten av ledare och då särskilt utanför Örebro.

Kristin och Marie såg med glädje tillbaks på sina vardera 15 år inom elitfotbollen. Vilken upplevelse att ha spelat i allsvenskan, och deltagit i EM, VM och OS. Men nu känns det skönt att efter avslutad fotbollskarriär kunna leva ett mer normalt liv.

Avslutningen var ett klipp med Maries avgörande volleymål mot Frankrike i 82:a minuten vilket gav Sverige VM-brons i Tyskland. Vilket drömmål!

Peter Flack

Onsdag den 9 december

Frälsningsarméns lokaler

Inför en rekordpublik på över 250 personer framträdde entertainern Peter Flack.

Inledningen blev en dikt av närkepoeten Gösta Myren, där hela ÖSK:s fotbollslag från tidigt 50-tal omnämns.

Därefter övergick Peter till att berätta om vännen Thorsten Ehrenmark. Thorsten, uppväxt i Örebro och Örsro var en omtyckt radiokåsör och en internationell journalist med stationering i London, Paris och New York. I många år avslutade Thorsten årligen Sommarprogrammen.

Peter berättade om sina personliga möten och mångåriga vänskap med Thorsten. Ett antal anekdoter gavs om Thorsten vilka både djupt berörde och väckte skratt.

Sedvanligt avslutades caféträffen i december med en Luciatablå från Karl Johan skolan.

Text Sven-Arne Ahlberg och Rolf Lundin

Foto Anders Stenberg

SISU
Idrottsutbildarna

**Örebro läns
Idrottsförbund**

www.olif.se

LÄNSGÅRDEN

– den mest omsorgsfulla värden!

Länsgården Fastigheter AB

Telefon 019-602 39 70

e-post: info@lansgarden.se

www.lansgarden.se

En skönare
tillvaro med
en torr krypgrund

Boka
besiktning
till kampanj-
pris!*

FAKTUM ÄR ATT VAR TREDJE VILLA med krypgrund har problem med fukt, mögel, svampar och bakterier. Just nu erbjuder vi besiktning till kampanjpris – endast 500 kr inkl. moms (ord. pris 2000 kr) – om du bokar innan 31 oktober 2007.

Passa på att boka din besiktning till kampanjpris på www.anticimex.se eller ring oss på 019-25 10 60

 Anticimex
ATT FÖREBYGGA OCH SKYDDA

**PRESENING
& KAPELL**
ÖREBRO

- Presenningar
- Draperier
- Båthus
- Poolskydd
- Kärrkapell
- Formsvetsade huvar
- Båtkapell
- Saluför allt så att du kan sy ditt egna båtkapell
- Reparation av båtkapell, förtält m.m.
- Fixar även tryck / loggor

WWW.PRESENINGOKAPELL.SE

019-611 49 01

INFO@PRESENINGOKAPELL.SE

Jubileumskväll

– *Fantastisk med en sådan stor publik, var de första orden från Jens Linds välkända och fångande röst. Exakt 255 deltagare fanns torsdag den 12 november på plats i Stora Hotellets eleganta och vackert uppdukade stora sal, för att under en Jubileumskväll fira Sällskapet 30 år.*

Jens Lind

Idrottsintresset väcktes tidigt mycket tack vare att Jens morfar, den legendariske sportjournalisten ”Wille” Engdahl, tog med honom på idrottsarrangemang. Med stöd av Sven ”Plex” Pettersson kom Jens till TV-sporten. Där fascinerades Jens, som var mycket idrottshistoriskt intresserad, av det enorma arkiv som fanns i TV-huset.

– En guldgruva för en historienörd som mig, uttryckte Jens.

År 2004 förlängdes TV-sportens sändning med fem minuter och Jens fick tillsammans med Dennis Videmyr uppdraget att göra åtta ”Stopptid” inslag. Inslagen blev direkt en succé och ”Stopptid” fick högsta betyget i SVT:s tittarundersökning. Därefter har över 400 uppskattade inslag visats.

Jens visade några av inslagen i ”Stopptid”. Först ett inslag där våra båda motorprofiler, Stig Blomqvist och Ronnie Peterson, medverkade och intervjuades av välkände Jan Svanlund.

OS-historia skapades genom ”Solskensolympiaden” i Stockholm 1912. I inslaget fick vi klart för oss att OS var på väg att upphöra, men genom succén i Stockholm med sammanhållna tävlingsdagar och en OS-by, fann OS sin framtida form.

Avslutningsvis redogjorde Jens för tillkomsten av det lovordade programmet om Sixten Jernberg. Bilderna Jens visade på Sixten var finstämda och ytterst tårgripande.

Jens hade gett oss alla en timme av genuin idrottsupplevelse och fick, mycket välförtjänt, ta emot översvallande applåder.

Jubileumskväll

Ordföranden Bosse Astvald inledde kvällen på Stora Hotellet med att hälsa alla välkomna och introducera Jens Lind. Efter Jens föreläsning lämnade alla gäster stora salen och gick en trappa ned där en välkomstdrink väntade. Nu gavs tillfälle till en stunds mingel samtidigt som Örebro polisens musikkår spelade medryckande under ledning av Karl-Axel Karlsson.

Åter till stora salen serverades en middag bestående av Wallenbergare och ett perfekt ”fluffigt” potatismos med råroräda lingon, pressgurka och gräddsås. Innan kaffet var det plats på scen för Peter Flack.

Peter, stilfullt klädd i smoking, trollband gästerna, mestadels i skepnad av allas vår Hjalmar Berglund från Viby. På genuin närkingska läste Hjalmar dikter, limerickar och berättade fräcka historier. Framträdandet lockade till jublande skratt och Peters framträdande avtackades med kraftiga applåder.

Medan kaffet och tårtan avnjöts gav gästerna besked om att Jens och Peters medverkan gjort den mycket välarrangerade och uppskattade Jubileumskvällen till en oförglömlig upplevelse.

Text Rolf L. Lundin

Foto Per Knutsson

Höstresan till Stig H

En busslast med förväntansfyllda resenärer deltog i Höstresan, tisdagen den 15 september, för ett besök hos travlegendaren Stig H Johansson.

Stig H tog emot oss när vi kom fram till Stora Alby i Upplands Väsby och berättade litet om sig själv och bakgrunden till alla de stora travframgångarna.

Presentationen övergick snabbt i en frågestund där våra travkunniga medlemmar överöste Stig H med frågor. Vi fick veta att Stig H idag har 14 anställda och att det finns 100 boxar på anläggningen.

Tillsammans med sin dotter och son ansvarar för träning av ett 100-tal hästar, 80 trav- och 20 ridhästar. Givetvis visades den pensionerade "världsmästarhästen" Victor Tilly upp för oss. En verklig hästlegend.

I samband med avslutningen överlämnade Stig H ett signerat exemplar av självbiografen om sig själv. I bussen satte sig därefter supernöjda deltagare vilka exklusivt fått möta den ödmjuka travlegenden Stig H Johansson.

Nu fortsatte resan till Wenngarns slott för ett besök innan färden gick åter till Örebro.

Text Sven Arne Ahlberg

Foto Anders Stenberg

Vårmetet

Vårt vårmöte tillika årsmöte, onsdag 6 april, gästas av Riksidrottsförbundets ordförande Björn Ericsson. Björn, dynamisk och frispråkig, har tidigare varit rikspolischef och landshövding samt ordförande i Svenska Skidförbundet och Svenska Skidskytteförbundet.

DEN GODA MATEN
till vardag och fest
hittar du hos oss!
ALLA DAGAR 7-22!

ICA Supermarket	City Krämären
ICA Supermarket	Parken Brunnsparken
ICA nära	Eko Mellringe

Medalj igen!
För tredje året i rad har Länsförsäkringar Sverige mest nöjda bolånekunder.

Enligt svenskt Kvalitetsindex (SKI) www.lfbergslagen.se

Vi tänker på dig och ditt liv
Vi på Arbesko utvecklar och bygger skydds- och yrkesskor med fokus på hur ditt liv ser ut. På jobbet förstås, så att du får rätt skydd och förutsättningar. Men speciellt på vad du gör när du inte jobbar. Det där som är du. Det där som du vill ha energi kvar till efter en hel dag på jobbet.

ARBESKO
MAKES A DIFFERENCE

www.arbesko.se

Puts & Tegel i Örebro AB
www.putsotegel.nu

Funderar du på att flytta?

Anmäl dig på Hyrestorget!

Anmäl dig redan idag på Hyrestorget och samla köpoäng. De kan vara bra att ha den dag du vill byta bostad.

Villa eller lägenhet, balkong eller uteplats, högt upp eller nära marken, på landet eller i city...

Bland våra 23 000 bostäder finns säkert något som passar dig och din familj.

Välkommen!

www.obo.se

ÖrebroBostäder AB
Krämartorget
Telefon 019-19 42 00

öBo
Hem för dig

**Besök gärna vår hemsida
www.olis.nu**